

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevnim naslednjem nedeljem.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krov., za Ameriko pa 6 krov.; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je platiči naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravljivo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopije štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 1.

V Ptju v nedeljo due 3. januarja 1909.

X. letnik.

Naprej v 10. leto!

Z današnjo številko stopi „Štajerc“ v 10. leto svojega izhajanja; leta 1899 je bil ustanovljen. V teh letih je izdal naš list več kot 7 milijonev 50.000 izvodov po širini štajerski in korški domovini. Mnogo je še mož, ki se držijo „Štajerca“ od začetka svojega izhajanja. Mnogo je izseljencev, ki živijo danes na Nemškem, v Ameriki, sploh v inozemstvu, in ki so vendar listu zvesti ostali ter ga še danes dobivajo. Mnogo je novih naročnikov, ki so pred leti še z veseljem čitarili besno gonjo prvaškega časopisa proti „Štajercu“, ki pa so se danes vzdržili in se zbirajo okoli zelenih napredne naše zastave . . .

V 10. leto! Z veselim ponošom izrečemo to besedo, kajti ni ga lista na Slovenskem, ki bi imel od začetka pa do danes toliko strupenih sovražnikov in toliko navdušenih prijateljev. Na tucate listov — „Posavska straža“, „Naš Dom“, „Slovenski Štajerc“, „Slovenske pravice“, „Korošec“ itd. itd. — so ustanovili nasprotniki, da bi zadušili med ljudstvom ljubezen do našega „Štajerca“. Krađili so seznamke naših naročnikov, da bi potem na vsacega posameznika lažje vplivali. Izpravljali so vsa sredstva, tudi najgrša, proti „Štajercu“, — pa vse zamanj! Vsi edino proti „Štajercu“ ustanovljeni listi so končali hitre smrti in ljudstvo se jih niti ne spominja več. „Štajerc“ pa se najde v vedno večjem številu v vsaki vasi, vsakem trgu in mestu na spodnjem Štajerskem in Koroškem, v vsaki večji slovenski koloniji na Nemškem in v Ameriki . . .

To nam daje pogum, nasprotnikom pa strah. Kaj je vzrok velikanski prijubnosti, ki se jo razveseljuje naš list? Pač to, da je „Štajerc“ pisani v ljudskem duhu in jeziku, po ljudskem mišljenju in prepričanju. Priprsti kmet nam je svoj čas pisal, da je Štajerc "šiba božja za vse ničvredneže. In nekaj resnice je v teh besedah. „Štajerc“ je in mora biti bič za vse one, ki se liki vampirju hočejo rediti od ljudske krvi, — bič za vse hinave, farizeje, ki hočejo beraško naše ljudstvo poneumniti, da bi njih vlade ne strlo in njih okove ne razbilo . . . Pa ne samo bič, tudi učitelj je naš „Štajerc“. Kateri slovenski list je spravil toliko gospodarsko koristnega in plodonosnega med ljudstvo, kakor naš

„Štajerc“? Čez 7 milijonev izvodov „Štajerca“ je izšlo tekom devetih let in vsak izvod je objegal zanimive podučljive gospodarske članke . . . Bič za ljudske sovražnike in učitelj za ljudstvo bil „Štajerc“.

Mi nismo spreminali svoje barve kakor prvaški listi. Žalostno umrla tetka „Domovina“ je bila liberalna in klerikalna in zopet liberalna. Drugi prvaški listi so ji sledili. „Štajerc“ pa je danes tistega prepričanja kakor pred desetimi leti!

In taki hočemo ostati! V politiki smo na preddni, ker vemo, da nam je Bog dal glavo za misliti in da gre tok sveta naprej, nikdar parakovo pot. Mi si ne želimo časov nazaj, v katerih so vladali roparski vitezi in menihi, mi nočemo, da bi se kmeta zopet vpreglo v jarem tlake in robota. Mi hočemo, da bodejo naši otroci boljše živelji kakor mi. Ali mi tudi dobro vemo, da se ta cilj ne da doseči s praznim besedičenjem, da vso politikanje ne zamore zboljšati našega položaja? — Že da je prva naša potreba gospodarsko delo. Vemo pa tudi, — in to je vzrok, da nas hočeo na križ prisiliti, — da je tako velepotrebno gospodarsko delo mogoče le na temelju prijateljstva in v zaježnega dela z Nemci.

Pod to zastavo gremo v novo leto! Dal Bog, da bi to novo leto prineslo našemu ljudstvu obilo sreče in blagoslova!

Dnevnik

hočemo prvaški nasprotniki z novim letom za spodnjo Štajersko ustanoviti. Vkljub temu, da se danes ne vejo, je-li bode zamogel ta dnevnik izhajati in troške plačati, — vendar že

nabirajo denar.

Mi se za to delovanje v splošnem ne menimo. Koliko denarja je pred pol letom nabral dr. Benkovič in vendar ni izsel njegov dnevnik „Straža“. Morda se gre i sedaj edino zato, da se ljudstvu vsili misel, ki ni realna, da se torej nabirajo napačno porabi. S svojim

dnevnikom

mislijo prvaški vse uničiti, kar je naprednega,

fantje. Cesar si je ogledal fante z zadovoljnim nasmehom in je dejal: „Zakaj se odtegne te porabne ljudi kmetskemu delu? Naj bi se rajo dunajske postopeče s svitlimi škornjami k vojakom poklicalo!“

Cesar Jožef II. je govoril razven svojega materinega jezika, pri katerem je zlasti dunajsko narečje ljubil, še latinsko, francosko, italijansko in ogrsko. Ali pri vsaki priložnosti je odlikoval nemščino. Ko je na neki veselicu neko gospo vprašal, kako ji gre, mislila je ta, da mu mora po starini etiketi francosko odgovoriti. Cesar je postal vsled tega nevoljen in je rekel: „Zakaj ne govorite nemško? Saj smo na Avstrijskem!“ In jo je pustil stati . . .

Od ljudskega cesarja Jožefa II.

(Po „Landbote“)

Cesar Jožef II. je opazoval nekdaj ekserciranje dragonskega regimenta. Videl je, kako je neki oficir surovo opsoval vojaka. „Gospod, Vi se pozabite!“ je zaklical cesar strogo; „ta vojak tukaj je istotako človek kakor Vi. On je Vaš brat, kakor je moj brat. Jaz nočem imeti, da bi se slabo ravnal s tistimi mojimi podaniki, ki se žrtvujejo službi domovine.“

* * *

Nekdaj srečal je cesar Jožef II. večji transport rekrutov. Bili so sami krepki, lepi kmetski

Pa ne bo šlo! Tudi mi imamo dovolj naročnikov in tudi dovolj denarja, da bi lahko pričeli

„Štajerca“

vsak dan izdajati. Ali tega mi

ne storimo.

Kajti mi vemo prav dobro, da ljudstvo, namreč delavno kmetsko, obrtniško in delavsko ljudstvo, sploh nima

ne časa ne denarja,

plačati in čitati vsak dan svoj list. Naše ljudstvo si vzame od nedeljskega počitka toliko časa, da zamore prebrati tedenski list. In to mu zadostuje. Zato bode „Štajerc“ tudi v bodočem letu izhajal le

enkrat na teden.

Ali izhajal bode redno in gledali bodemo, da bode vedno zagovornik

Ijudskih pravic

proti vsakemu izsesavanju, izkorisčanju in zatiranju.

„Štajerc“

pa bode v bodočem letu tudi veliko več prinašal. Tudi slike bodemo listu pridjali, samo da ugodimo

Ijudski želji.

Kajti to smo že opetovano naglašali in tudi dokazali, da se nam nikdar ni šlo, ne gre in tudi ne bode šlo za

dobiček.

Vsakdo, kdor ve, kaj košta papir, tisek, stavljene, znamke itd., ta mora tudi vedeti, da je

„Štajerc“ na pol zastonj!

In zato pozivljamo že danes vse prijatelje, člane, somišljenike, da naj pridobjijo

čim več novih odjemalcev

našega velepotrebnega lista. Mi bodo i zanajprej prinašali gospodarsko potrebne stvari, politično merodajne dogodke, zanimive domače in tuje novice, leposlovne spise; — vedno pa bode „Štajerc“

nevstrašljivi bojevnik

za naše pravice.

Naročujte se tedaj, razširjajte list!

„Štajerc“

izhaja vsak teden na najmanje 8 velikih straneh in košta za Avstrijo za celo leto 3 K, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko (v zaprti kuverti) 4 K 50 h za celo leto; za Nemčijo 5 K za celo leto; za Ameriko 6 K za celo leto; za drugo inozemstvo razmeroma. Naročnina se plača naprej. Posamezne številke košajo 6 vin.

Vsi na delo!

Politični pregled.

Božično darilo za kmete. Lansko leto je dobilo avstrijsko kmetijstvo od državne zbornice božično darilo, katerega čuti še danes v nazadovanju svojega gospodarstva. In letos moramo poročati zopet o takem žalostem božičnem darilu. Ravno pred božičnimi prazniki je namreč avstrijska državna zbornica z enim glasom večine sprejela t. zv. „Ermächtigungsgesetz“, to je ono postavo, ki daje vladni pravico, podaljšati nesrečno trgovinsko pogodb s Srbijo. Vladja je dosegla s tem glasovanjem veliki uspeh. Ali avstrijsko kmetijstvo je glede živinoreje zelo oškodovano. Tej postavi sledile bodejo kmalu trgovinske pogodbe z Bulgarijo in Rumunsko. Tudi te bodejo sprejeli. In potem se bode pač tudi dovolilo uvoz mesa iz Argentinije. To bodejo smrtni udarci za avstrijsko živinorejo, ki se že doslej vsled nesrečne vladine politike ni mogla razvijati. Vbogi kmetje!

Glede bede na Koroškem, zlasti v okraju Velikovec, vložil je napredni poslanec Nagele v državni zbornici nujnostni predlog. Omenil je zlasti hudo pomanjkanje krme, ki je nastalo vsled suše in poškodovanje poljskih plodov po mrčesiju. Predlog zahteva: 1. c. k. vlado se opozarja, da naj potrebne poizvedbe takoj preškrbi in da naj težko poškodovanim občinam iz državnega denarja takoj primereno podporo podeli. 2. Državnim organom se naloži, da naj se pri dviganju davkov ozirajo na žalostne razmere kmetov in da naj zavlečejo eksekucije davkov ali pa naj davka v posebnih slučajih sploh odpisejo.

Srbska vlada je sklenila, da se pridruži predlogu avstro-ogrške vlade, da se podaljša trgovinsko pogodbo z obema državama provizorično zopet za tri mesece. Seveda, kajti le Srbija ima od te pogodbe dobiček!

Srbija pred bankerotom. Listi poročajo, da stoji Srbija pred velikansko katastrofo, v kateri bode kraljevska družina skoraj gotovo izginila. Dolgoročni so od lanskega leta za 50 milijonov frankov narashi, dohodki iz davkov in monopolov pa grejo nazaj. Vlada si hoče izposoditi 200 milijonov. Ali vsi poznavalci razmer trdijo, da se ne da pomagati.

Roparski umori na Srbskem. Vlada na Srbskem je vpeljala splošno ljudsko oboroženje. Vsled tega se je zvišalo število roparskih umorov. Pretekli teden se je na Srbskem zgodilo 31 roparskih umorov. Vlada je zdaj izdala odredbo, da se mora vsakega roparskega morilca na smrt obsoditi. Pravzaprav sliši srbska vlada na vislice, ker je tako bedasto orožje neizobraženim banditom v roke dals!

Dolgovi kralja Petra postajajo vedno bolj silni. Kralj ne more poplačati dolgove svojega sinčeka Jurčka in je tudi ostavil plačila svojemu bratu princu Arsenu. Javnost ve za sledče Peterčkove dolgove : 1 milijon frankov pri neki berolinski banki; 600.000 pri neki dunajski banki; $1\frac{1}{4}$ milijona frankov pri neki francoski banki. In tako „spufana“ kraljevska družina bi se rada vojskovala. Svoj dolg naj raje poplača !

Srbi — za vojsko. Iz Srbije se vrnivši general Lipowatz je izjavil ruskim oficirjem odkrito, da bode Srbija najdalje v dveh mesecih Avstro-Ogrski vojsko napovedala(?)

Boji na meji. 23. dec. korakala je v bližini Zvornika ob reki Drina avstrijska orožniška patrulja. Drina je meja proti Srbiji. Kar nakrat zadonio na srbski strani zahrbitno streljani eden avstrijskih orožnikov se zgredil težko ranjen na tla. Orožniki so pričeli tudi streljati in so ubili dva Srba. Ne ve se še, je-li so bili to srbski kmetje ali vojaki. Vsekakor je položaj na meji zelo resen.

Srbski prestolonaslednik Jurček je sicer še moker za ušesi, ali dolga ima pa že precej. Listi poročajo, da znaša skupna svota njegovih dolgov 300.000 frankov. Večinoma je izdal ta denar v panslavistične namene za pripravljanje ustaje. Vbogi revolver-Peter, ali ne moreš svojega propalega sinkoto pošteno prelasati? Za takе pobaline velja le — brezovka!

Od črnogorske meje. Listi poročajo, da je glasom nekega vojaškega pisma večja četa Črnogorcev prišla čer avstrijsko mojo, da bi poskusila zastrupiti vse studente. Med prebivalstvom je velikanski strah. Voda iz vseh vodnj-

kov se je odposlala na Dunaj, da se jo preišče. Vsi vodnjaki so vojaško zastraženi.

Nemščina v angleških šolah. Letna konferenca ravnateljev višjih šol na Angleškem je sklenila predlagati, da se svíša število ur poduka v nemščini, ker je to priporočati iz idealnih in praktičnih vzrokov. Angleži, ki so svetovni narod, uvidevajo velikanski pomen nemščine, naši pravki pa kot člani malega naroda so tudi nasprotniki nemščine.

Klerikalni napadalec. Francoskega predsednika Fallieresja je neki klerikalni nahujskanec na cesti napadel in tepel. Kakor znano, so klerikali na Francoskem pravci ustasi v delajo, v potrebi tudi z revolverji in bombami.

Vinska kriza v Italiji. V Italiji so pridelali v poslednjih letih toliko vina, da ni pridelana množina istega v nikakem pravem razmerju z odjemalci ali konsumenti. V letih 1886 do 1890 so pridelali redno vsako leto približno 30 milijonov hektolitrov. Leta 1907 so pa pridelali 54 milijonov hektolitrov. Ker spečajo ali prodajo le 34 milijonov, ostaja jih 16 milijonov hektolitrov. Ker so pridelali preveč vina, je cena istemu zelo padla. Vina srednje kakovosti, ki so se prodajala poprej po 30—40 lir hektoliter, so padla na 12—15 lir. V državi sami ne spečajo nič več vina, nego so ga poprej, a tudi izvozi se ga ne bogye koliko več, nego poprej. Na zunanjih trgih jim delajo konkurenco francoska vina, a vrh vsega je bila odpravljena leta 1907 avstrijska vinska klavzula, vsled česar ostaja tam onih 872.000 hektolitrov vina, ki se jih je uvažalo prej v Avstrijo.

Nabirajte nove naročnike. Čim več naročnikov bode imel „*Štajerc*“, tem večji bode in tem več vsebine bode prinašal. Vsak prijatelj naj storí svojo dolžnost! **Zahtevajte** „*Štajerca*“ po vseh gostilnah, kavarnah in briwnicah, kjer zahajajo naprednjaki. **Vsi na delo za edini napredni ljudski list!**

Boji v Brežicah na Savi.

Te dni podali so napredni poslanci Marckh in tovariši v državni zbornici interpelacijo glede nečuvane prvaške gonje v Brežicah. Tej veleza nimivi interpelaciji posnemamo:

Neki konzorci slovenskih ljudskih hujška-
čev je vprizoril proti mestni šparkas
v Brežicah bojkotni boj. V tem boju
rabi seveda tudi najbolj nepoštena in zaničljiva
sredstva. Žalibog v to pristojne oblasti proti
temu hujškojocemu nastopanju ne delujejo dovolj
odločno. Nasprotno, te ljudske hujške se trp-
in celo podpira v njih gonji.

Omenjeni prvački konzorcij je pričel torej boj proti nemški šparkasi in to iz dveh razlogov: prvič zato, ker je šparkasa nemška in ker imajo prvački edini cilj, uničiti in škodovati vsemu, kar je nemškega ali Nemcem prijaznega. Drugič pa zato, ker se je mislilo z oškodovanjem mesta šparkase zboljšati žalostni položaj prvački posojilnice v Brežicah. Takega z boljšanjem bi prvačka posojilnica nujno po-

trebovala. Kajti ta posojilnica ne stoji pod nobenim oblastvenim nadzorstvom. V svojem računskem zaključku za l. 1907 kaže prvaška posojilnica, da je splošno nazadovala in to glede števila svojih članov, gleda naraščanja svojih vlog, kakor tudi glede svojih posojil. To naj dokazujejo številke! Leta 1907 je štela prvaška posojilnica v Brežicah na novih članih 363, na novih dolžnikih 668, na novih vlogah 973.466 K 56 h in na novo izplačani posojilih 511.386 K 13 h. In eno leto pozneje (1907) je štela na novih članih 173 (za 1906 manj kot prejšno leto), na novih dolžnikih 148, še 413 (za 255 manj), na novih vložbah le še 701.654 K 04 h (torej za 271.812 K 52 manj), na novo dovoljenih posojilah pa samo še 254.860 K 87 h (to je za 256.525 K 26 manj!). V teh številkah se kaže velikansko nazadovanje prvaške posojilnice v Brežicah. Pri temu je treba še pomisliti, da ima prvaška posojilnica samo 20.000 K rezervnega skladu, nemška mestna šparkasa pa skoraj 3 krat toliko, to je 60.000 K.

V teh številkah se kaže vsa razlika med prvaško posojilnico in napredno mestno šparkaso! In edino zato skušajo prvaki tudi spodbresti vpliv nemške šparkase. Znani dr. Benko-Cvenkovič, ki je prišel v državni zbor, kakor Pilat v krščansko vero, je vložil vsled tega 14. p. m. interpelacijo, ki kar mrgoli neresnic in laži. Ta nesramni plod Benkovičevega jezuvitizma se je potem razširjeval potom posebne, nepovstavne izdaje zloglasne cunje „Posavska straža“. V tej cunji se napada na eni strani „Deutsches Haus“, na drugi pa šparkaso, in sicer na takо falotski način, da ni za popisati. Kar se tiče društva „Nemški dom“, to prvaške lopove sploh nič ne briga. Brigajo naj se za svoje „narodne dome“ širok Štajerske, ki stojijo vsi pred polomom. Benkovičeva banda laže, da je „Nemški dom“ samo 160.000 K vreden. Res pa je, da ga cenijo strokovnjaki na 255.000 K. Zlagana je tudi trditev, da dolguje „Nemški dom“ mestni šparkasi brez hipotečnega pokritja 18.000 K. In zlagano je nadalje, da je šparkasa temu društvu 31.000 K posodila. Z eno besedo: — vse, prav vse prvaške trditve so nesramno obrekovali. Vloge v mestni šparkasi so popolnoma varne in prvaška obrekovanja imajo edino ta namen, da bi oblast oglojušala, vložnike vznemirljiva in šparkaso oškodovala. Ponavljamo pri temu še enkrat, da ima mestna občina Brežice jamstvo za vloge v mestni šparkasi, da je torej vsaka izguba naravnost izključena.

Potem naveda Benkovičeva nemoralna cunja sedem slučajev dovoljenja posojil. V teh ceni Benkovič kar „po svoje“ vrednost hipotek. Svoje advokatske račune zna Benkovič veliko bolje ceniti . . . Res je, da znašajo dotične hipoteke sledče vrednost: 11.400 K, 8.000 K, 40.000 K, 20.000 K, 6.000 K in 2.5000 K. V vseh teh slučajih je dana za šparkaso popolna varnost in je temu še pripomniti, da raste vrednost hiš v Brežicah 5 let sem prav pomembno. Dokaz temu je zadruga „Lastni dom“, kateri načeluje sam dr. Benkovič. Ta obstoji iz male hiše, katero je nekaj Marija Mrass l. 1903 za 15.400 K kupila in leta 1907 za 24.400 K prodala. V starih letih je narasla torej vrednost prvaške bajte za 9.000 K.

Prvaki naj bi torej le svoje „gospodarstvo“ opazovali. Zanimiv je v tem oziru „narodni dom“, ki je bil kupljen za 45.000 K. Danes je napisano v računu prvaške posojilnice, da je „narodni dom“ skoraj sedemkrat toliko, namreč 267.177 K vreden !!! Ali je to resnična vrednost? Ali je to sploh mogoče? Benkovič naj enkrat o tej zadevi govori.

Pa še nekaj številk iz „gospodarstva“ prvaške posojilnice v Brežicah. Hiša dr. Strašeka se je nakupila za 22.000 K.; posojilnica jo je hipotečno obtežila z svoto 27.000 K. Realiteta št. 49 k. občine Trnje je bila l. 1907 kupljena za 1.800 K.; posojilnica je dala isti dan nanjo 1.900 K. Hiša zakonskih Stolej se je nakupila za 4.000 K.; prvaški „Lastni dom“ ji je posodil nato 7.400 K!!! In zdaj vprašamo: ali je to „gospodarstvo“?

Taki ljudje, ki nimajo niti pojma o gospodarskem delu, ki mečejo s tujimi denarji okoli kakor svinja z otrobi, hočejo napadati in kritikovati fundirane resne napredne šparkase. Vložnikom mestne šparkase se ne more nenešesar zgoditi. Prvaška podjetja pa bodejo začela pokati . . .

Pametni ljudje gredo torej v napredna podjetja . . .

Z i m a
je tu! Čuvajte nesrečne ptičke, ki so ji izročeni na milost in nemilost! Dajajte ptici hrano! Po letnici je bilo nekaj skratko poročalo!

Dopisi.
Iz ormoškega okraja. V mariborskem „Slov. sleparju“ je neko budalo pisalo v številki 49 na strani 4, da naš Velikonedeljski štacunar g. Škvorec daje med sv. mašo „Štajerca“ čitati in da ljudje tam ostajajo ter žganje pijejo. Kaj li

misli ta pokveka s tem? Da, ako bi se ravno kaj takega godilo, „Štajerc“ med sv. mašo brati, da bi bil to kakšna greh pri Veliki nedelji? Odgovorim mu: Ker čitajo po vesolnem svetu „Štajerc“ med sv. mašo, klerikali, liberalci, lajki in popi, jih potisni v pekel. Ali ne znaš, da se sv. maše berejo v jutro od šeste ure do opoldan? Pojd v večja mesta in preprčan boš. Torej prištevaj tudi sam svojo naro glavo k tistim, ki med sv. mašo „Štajerc“ berejo, ker gotovo si ga predpoldan čital. H koncu pa še piše, da bi se dalo še marsikaj o gosp. Škvoru povedati. Res se bi in to te jaz olehkotim. Torej: Gosp. Škvorc je poboden katolik kakor vsa njegova obitelj, resničen, pravičen, potrežljiv, ne častihlepen, pač pa močna podpora siromakov!

J. M.

Sv. Tomaž pri Ormužu. Ljubi „Štajerc“! Kaj vse počenjajo pri nas tvoji sovražniki, naši klerikali in podrepniki! Ako ne ubije eden drugega pa se obesi, ali se pa naje mišnice. Dne 8. decembra t. l. se je zastrupil zopet neki žganjepivec v naši župniji. Gotovo mu ti nisi tega kriv, kajti, kakor sem ga večkrat slišal da te je imenoval za „ptujsko krot“, za „ptujskega hudiča“ in tako dalje. Bodi Bog usmiljen njevi duši, ter naj pomaga ubogi vdovi in malim nedolžnim otročicom.

Kaplja pri Arnfelsu. Ljubi „Štajerc“, nekaj ti moram naznaniti iz naše fare. Pred šestimi letmi je k nam privandral neki mežnarček; je komaj en meter dolg. Ta človek najrajše občuje z ženskim spolom in je kriv enega nezakonskega otroka. Po 3. mesecu je otrok umrl in mati je hotela otroka s konduktom pokopanega imeti. Kaj se je zgodilo? Ko so otroka prinesli k cerkvi, pa ni hotel ne župnik in ne mežnar iti z mrljicom na britof. Seveda, mežnar tega ni pustil, ker ni hotel biti oče. Ko je mati otroka potem hotela od cerkve iti, čakal jo je mežnarček pri vratiha žagreda in jo je tam pretepel, ter jo ranil, ker jo je z marelom in z nogo pretepel. To je bilo za tiste 3 mesece plačilo. Ta človek, ko je na Kapljo prišel, je bil reven, zdaj pa za celo faro hoče biti gospod. Ljubi gospod urednik, ta človek je na Kaplji veliko „Štajerc“ proč spravil; on je tudi mene nagovarjal, da ga naj pustum, tega pa jaz nisem storil. Prihodnjie več!

Iz Ragoznice. Srečno veselje v tem novem letu želim pisatelju v ljubljanskem listu. Tedaj mu svetujem, da naj se ne igra z menoj ker, veliko boljše kakor z menoj se raje igraj s svojo materjo, da ne boš svojim starijem žalosti delal, marveč da boš vsaj svoji ljubi materi, katera je bila kot mati v veliki nevarnosti zavoljo tebe izročena, vsaj ta čas njenega življenja nekoliko veselja napravil. Ona pa te bode vse dni svojega življenja ljubila, kak svojega ljublenčka — Nacelna!

A. H.

Buče pri Kozjem. Priljubljeni nam „Štajerc“. Blagovoli sprejeti od svojega nepoznanega, a vnetega pristaša, par vrstic o naših „vzornih“ liberalcih iz našega kraja, ki se tako radi ponosijo se svojim „narodniškim rodoljubjem“, češ, mi, jedino le mi smo prijatelji ljudstva, le mi se žrtvujemo za blagor ljudstva. — Seveda so to samo besede in koliko se sme liberalnim besedam še verjeti, kdo se še ni preprčal? Posebno pri nas na Bučah, kjer vladajo veliki neredi, so nas žalostne izkušnje privedle do tega preprčanja. Samo en slučaj: Kakor povsod, tako je bila tudi na Bučah pošta odprta ob nedeljah od 9—12 ure predpol. Ker je pri nas vedno rana sv. maša, radi bolehnosti g. župnika, zato so farani zamogli ob jednem spolniti svojo versko dolžnost, in iti tudi na pošto, kar bi sicer radi daljave gotovo ne storili. Toda naš poštar, ki je pravi, pravčati prirvzenec „ostrečoče“ dohtarsko-liberalne stranke — je nakrat sprevidel, da je potreba pri pošti reformacije, — postavil se je torej za „Reformatorja“. V pojastnilo: Naš poštar Wach, opravljaj poleg poštne službe tudi gostilniško obrt. Ker pa ni povsod pričoječ, torej ne more biti ob nedeljah, ki ima največ gostov, v gostilni in v poštnem uradu obenem. In ko sprevidi, da mu zaradi njegove odštosnosti v gostilni, gostilniški „kšeft ne gre več“, tedaj vloži prošnjo na poštno ravnateljstvo, naj mu olahkoči poštno službo s tem, da mu dovoli imeti pošti urad v nedeljo zaprt. Poštno ravnateljstvo mu je v toliko ugodilo prošnji, da

je sedaj pošt. urad na Bučah od 11—12 ure odprt. Seveda, ta prenaredba je velike koristi za poštarja-gostilničarja; toda če morajo pri tem kaj stranke trpeti, kaj mu za to mora? Seveda, ker je „ljudski osrečevatelj“, mora ljudstvo „osrečevati“ na jeden ali na drug način. Koliko sitnosti imajo sedaj stranke s pošto? Prašamo Te g. poštar: Kaj misliš, je li občinstvo zaradi pošte, ali pošta zaradi občinstva? Ako se v kratkem ne povrne starci red na pošto, prisili bodoemo pomoći na merodajnem mestu in upamo, da naša prošnja ne bode „glas vpijočega v puščavi“. Ali razumeš? Zakaj se v uradu tako surovo obnašaš napram tistim, ki ne trobijo v Tvoj rog, ter jim skušaš na vsak način sitnosti delati? Ako se bo to še nadalje godilo, poročali bodoemo prihodnjič, javnosti o Tvojih „dobrih delih“, nad katerimi se bode svet zgrajal. Kje se še nahaja človek, ki bi verjel priliznjenim besedam liberalnih skrijcev, ki gledajo le na svojo lastno korist, kajti nesobičnosti ni opaziti v liberalnih vrstah, dasiravno se liberalni „Nar. List“ v imenu svoje stranke, toliko ponaša z njo. Na svrdenje! Zaveden mladenič v imenu več faranov.

Iz Koroškega. Zepelin napravlja velike zrakoplove za vojsko. Jaz pa sem vstvaril majhen „lufbalonček“ za ogledovanje prvakov. Ljubi „Štajerc“, bodi moj spremjevalec na visokem potu! Prej da odjadrava črez hribe in doline, ne pozabi na krtačo — —. Kaj ne, ljubi „Štajerc“, kako mirno in ticho se hujčkava naprej z mojim balončkom! Že se nama bliža velikan „Ober“ in kmalu pripljuje v luku na gori „Majcen“. To frli hitro od hriba do hriba! Zdaj pa le paziva, sapo še spustim, tako, ffff — —. Drživa se za ograjo korpiča. Eden trenutek še: hoap — —. Colnič milega neba je trknil ob tla, tik zale kapelice pred — Lipejevega fotografa, ki je raynokar nastavil škatelco pred zbrane „čirfatarje“. Potem nekaj zašklebne — lufbalonček z dvema popotnikoma je bil portiran. To sliko bi se kovalči na Weitistach ne dobili od Lipeja, ker bi ta zavoljo nekega gospoda v. B. najbrž rikel, da on ni fotograf in da zrakoplov še videl ni. Ljubi „Štajerc“, nama danes ni mar za Lipejevo „lufbalon fotografijo“, ker se nama tukaj na gori prijazno nudi krasna slika nature: panorama prelepé Cvetlične doline. Zares je lepa ta dolina. V polnem času jo kinčajo zlatorumenia polja in zeleni travniki z nepreštetimi cvetlicami. V solnčnem žarku bliščeci biser — šumeča „Draga“ — povekša njeno lepoto in ji daje bogato rodotnost. Nizko gorovje na severu brani mrzlemu vetru. Ob južni meji puhčijo gozdne stene, sveži zrak za njimi pa stražijo divjo-romantični stolpi visokih skalnatih planin. Ja ljubi „Štajerc“, naj le držijo večno stražo in pretijo prvašemu sovražniku, ki že danvo preži na ta lepi košček naše preljube domovine. Onkraj prelaza „Ljubček“ se zbirajo prvaški „srpi“ ter študirajo zvite napade, da bi ob prilikih (morebiti že v vigradi) zamogli spraviti domačina v znani „belgradski rog“ in jih pobrati z „črnogorskimi“ ovčjimi tativi. Nekaj časa sem že sejjo prvaški poslanci, dohtarji in duhovniki, ljuliko sovraštva in razprtje med dolinčane, s prvaškim rubelnom pa podkupujejo posameznike kakor tudi cele občine. Zato ni čuda, da se vedno množi število onih političnih Efijaltov, ki v prvaškem časopisu in ob volilnem času kažejo sovražniku pot skoz sotesko „Ljubček“ v našo domačo dolino. Pa kaj bom na dolgo tužno majko pel. Za danes končam z krepkim: „Fej, prvaški Efijalti!“ (Prihodnjie dalje.)

Na gori „Majcen“ na Koroškem. Ljubi „Štajerc“, splošni pregled na našo dolino je naravnost krasen in ni poštenega domačina, ki bi mu ne izbudil ta naravni vtis neki mili čut: domoljubje. In vendar se še najdejo ljudje, katerim je ta imenitni čut že davno umrl, ker drugače bi jih ne mogli najti v društvu prvaških izdalcev, kjer se v Judeževi koži veselijo, ker so lahkomisleči brate v srbsko politiko vpregli in celo občinsko oblast takoreč pod „tujo oblast“ spravili. Balonček je že napolnjen, ljubi „Štajerc“, odriniva jo proti zahodu tja na vrh „Mačeha“! Prav, da tudi veter iz soteske „Kajpaše“ moj zračni motorček tišati pomaga, bova pa prej najin cilj dosegl. Ljubi „Štajerc“, „Mačeha“ je

kakor zdaj vidiš tudi lepi prostorček za ogled naše doline. Nastaviva najine „peršpetline“ na ono veliko vas, ki leži tik žezelešniškega predora. Tam jo znajdejo vrli naprednjaki, ko jih število po otvoriti zasebne prvaške šole, vidno narašča. Kadar bodo spiral prvaški pop svojo hujskarijo v reki Stiks, bodo pa tudi njegovi podrepniki spoznali, da jih je minuli črnosuknež leta in leta za nos vodil. Tedaj bodo peli po gostilnah namesto „Hej Slovani“ le „Heil Rožani“. Marsikateri posili-prvak pa črnobelo prvaštvu ki se mu na jezik nastavlja že zdaj ostudno „ožmaha“. — Kaj pa je tukaj spodaj? To je tovarna za žrebje in žico. Cela okolica ima mnogo koristi od tega podjetja. Naj bi se kmeti in delavci vedno spominjali, da je nemški napredek v „Cvetlični dolini“ potrebejši, nego prvaška politika in farško hujskanje, od katerih ni kaj odgrizniti. Zavoljo tukajšnega nemškega pevskega društva menda neki učitelj v „Š-Miru“ ropota Lorenc, zakaj ne toži, če nisi ti oče gotovih „Mirovih“ člankov? „Fiii“ — zazvigačo je, vlak drdra naprej po progi v izhodno dolino, hajd z balončkom za njim! Ha, došla sva ga, a on se vstavi v senci „pod goro“. Sto in sto nemških in slovenskih naprednih mož izstopi, ter gleda nekega „hausmastra“ v kuti, ki je povabil prvaško „inteligenco“ in njene kimavce, da bi Arnuževu prvaško bajto žeznali, pa niso prišli, ker jim je srce v hlače ušlo . . .

Podgorje v Rožu. (Lep patrijot!) Sprejeli smo in moramo brez opombe objaviti sledeči uradni popravek: „Štev. 229. Uredništvo „Štajerca“ v Ptaju. V zmislu § 19 tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejemete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo „Podgorje v Rožu (Lep patrijot!)“ v štev. 50 Vašega lista z dne 13. decembra t. l.: Ni res, da se mi ni zdelo vredno prirediti ob priliki 60 letnice velike maše in da je bila navadna maša“, res pa je, da sem opravil slovesno sv. mašo s Te Deum.“ Ni res, da „sem po maši pustil luči ugasniti in odšel od oltarja“, res pa je, da še le po mojem odhodu od oltarja je mežnar sveče pogasil. — Župnijski urad Podgorje v Rožu, dne 17. decembra 1908. Jan Drunecki, župnik.

Novice.

Srečno novo leto

1909

želi vsem prijateljem

uredništvo in upravljanje „Štajerca“.

Kmet — prodan in izdan! Opetovano že smo naglašali in dokazovali, da so prvaški državni poslanci le ponižni hlapi vlad, ki jih zna vedno v svoj voz upreči, kadar se gre za vladu in proti ljudstvu. To so prvaki že ob prilikah razprav glede avstro-ogrskih nagodb pokazali. Najprve so bili klerikalni in liberalni poslanci strastni nasprotniki avstro-ogrskih nagodb in v dršavnozborškem volilnem gibanju so opetovano povedali, da se bodejo proti nje borili. Ko pa je prišel odločilni trenutek, zbežal je hofrat Ploj v gostilno, namesto da bi glasoval proti vladu, klerikalni poslanci pa so bili celo tako politično predzrni, da so naravnost za vladu vzdignili svoje roke . . . Slična, a še grša je bila ta prvaška komedija ob prilikah obravnavanja dovolitvene postavé (Ermächtigungsgesetz) v državni zbornici. Kakor znano, daje ta postava vladu pravico, nadaljevati trgovinska pogajanja, odnosno podaljšati nesrečno trgovinsko pogodbo z Srbijo. Po tej pogodbi ima Srbija, ki stoji danes skoraj v vojski proti naši monarhiji, pravico, uvažati k nam velike množice zaklani živine in tekmovati na ta način z našo domačo živinorejo. Mi, ki dobro vemo, da je živinoreja edina panoga kmetijstva, ki donaša vsaj malenkostni dobiček in da pade kmetijstvo s svojo živinorejo, mi smo bili od začetka sem hudi nasprotniki srbske pogodbe. Tudi klerikalci so se

nekaj časa repenčili, kakor da bi hoteli vlad pozreti. Ali v trenutku, ko je bilo treba z glasovanjem zastopati kmetske koristi, so prvaški poslanci na kolena padli in vladu roko poljubili. Pribito bodi sledče: **Ko b i v s i „k m e t s k i“ poslanci s p o d n j e Š t a j e r s k e g l a s o v a l i proti tej nevarni postavi, b i t a p a d l a.** Ali medtem ko je na primer nemški posl. Malik, ki ni zastopnik kmetov, temveč mest in trgov, glasoval proti postavi, skrila sta se ali pa sta za vladovo glasovala sledča dva prvaška poslanci, katerih imena se je treba dobro zapomniti: **J e ž o v n i k i n P i š e k**, obadva kmeta, ki sta izdala kmete. Ko bi Ježovnik in Pišek ne zakrivila tega izdajstva, ko bi vsaj Pišek glasoval s svojim gospodarjem Koroščem, potem bi nesrečna postava pada, kajti šlo se je le za en glas. Da „narodna stranka“ nikdar ni imela zmisla za kmetske težnje, to nam je itak znano. Ali Roblek in Ježovnik sta izvoljenja na isti program in od iste stranke; in vendar nista glasovala ednak. Klerikalci pa so navidezno glasovali za kmete. Ali ker se je šlo le za en glas, pokorili so se komandi dr. Žlindre in prodali kmete. Fej, fej temu postopanju! Kam vas vodi prvaška politika, vi nesrečni zaspeljeni kmetje!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Dvojno obličeje prvaške gospode se je te dni zopet pokazalo v sv. Barbari v Halozah. Kakor znano je tam voditelj „narodnjakov“ nadučitelj Ogorelec. Mož je strastni „Slovenec“, tako hud „Slovenec“, da bi najraje vse Nemce in vse naprednjake kar na zlici vode požrl. Tega mu seveda nikdo ne zameri. Kajti ako je vso politično modrovanje človeka obsegano edino v hujskanju proti nemštvu, potem se je takšni človek že itak sam sodil. Mi torej nimamo niti proti političnemu prepričanju tega gospoda. Čudno se nam le to-le zdi: Gospod Ogorelec je kot uslužbenec okrajnega zastopa dobil od načelnika g. Orniga mnogo dela, ki mu je prineslo mnogo tisočakov. Načelnik Ornig bi si takrat lahko poiskal drugačega človeka, kajti Ogorelec itak niti strokovno izobražen ni; poleg tega ima dovolj opravila kot nadučitelj. Ali vkljub temu je vzel g. Ornig Ogoreca in mu priskrbel na ta način lepe tisočake zaslужka. In potem? Za zahvalo je Ogorelec na nekem narodnjaškem shodu v sv. Barbari Orniga in okrajni zastop na najnesramnejši način sramotil in obrekoval. V obraz je bil ta človek gladek in prijazen, za hrbotom pa je že koval strupene pušice. Kako se že reče takemu postopanju? . . . Ali omeniti moramo še drugi slučaj. Pred kratkim so vprizorili „narodnjaki“ v sv. Barbari neko tombolo. Za to tombolo so potrebovali daril. In glej, nakrat je izginilo vse „narodnjaštvo“ in vso sovraščto proti Nemcem, nakrat so Ogorečevci znali lepo nemško pisati in fehtari pri nemških Ptujčanah v samonemških pismih. In nafehtali so precej. Na veselici pa se je zopet zbulilo „narodnjaštvo“ in pričeli so zopet psovati in obrekovati in bojkotirati iste Nemce, pri katerih so pred par dnevi fehtali . . . Oj ti blazeno prvaško narodnjaštvo! Koliko se te dobi za en groš? . . .

Advokaturski koncipijent dr. Dimnik je prišel na mesto dr. Kodermana kot koncipijent k odvetniku dr. Horvatu v Ptuj. Upamo, da dr. Dimnik ne prevzame žalostno politično dedičino Kodermanovo. Sicer nam je dr. Dimnik znan kot hud prvaški zagrizenec; saj je sin znané krčmarice „slovenske mamice“ v Trbovljah. Ali posvarimo dr. Horvata, ki ima gotovo precej neprvaške klijentele, kateri bi se znalo končno preneumno zdeti, nositi svoj denar tja, kjer se redijo najhujši nasprotniki. Upamo, da bodo te besede zadostovale.

Verska blaznost. Kakor smo že v zadnji številki poročali, vprizorili so pobožni patri Sv. Jožefovega konventa v Celju pretekle dni v Hajdini pri Ptiju sv. misijon. Glavna vsebina pridig je bilo seveda hujskanje zoper vse, kar ni klerikalnega, zlasti pa zoper „Štajerca“. Bali smo se že naprej, da bodo ta misijon imel kakšne žalostne posledice. In res! Na nekega 18-letnega dekleta so pridige tako globoko vplivale, da jo je prijela verska blaznost. Revico so pripeljali na ptujski kolodvor, od koder se je peljala v

graško norišnico. Kdaj bode vendar enkrat cerkvena oblast izprevidla, da se na tak način neširi pravega krščanstva!

Premalo žegnane vode. 27. dec. prišel je v minoritsko cerkev v Ptiju neki pisanec in je pričel psovati in kleti, češ da je premalo žegnane vode. Policija mu je priskrbela prostorček, da si kri ohladi.

Razglas. Tekom I. četrletja 1909 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačila v naslednjih obrokih: I. Zemljški, hišnorazredni in hišno-najeminski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-najeminskega davka in sicer: 1 mesečni obrok dne 31. januarja 1909, 2 mesečni obrok dne 28. februarja 1909, 3 mesečni obrok dne 31. sušča 1909. II. Občna pridobinna in pridobinna podjetih, podvrženih javnemu dajanju računov: 1. četrletni obrok dne 1. januarja 1909. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteklu zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januvarja 1904. I. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dolične dolžnosti in za vsak zamujen 1-3 v in se morajo izračuniti ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgoraj naštetim rokom do vštetege dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteklu plačilnega roka, iztira se ista s pripadlimi dokladami in z doteckimi zamudnimi obresti vred potom predpisanega preusilnega postopanja.

Mladi tatovi. V Ptiju je raznim trgovcem iz izložbenih oken blaga v skupni vrednosti 80 kron izginilo. Policija je dognala, da so tatovi trije 11–12 letni šolarji. Dva sta odpirala z malim ključom izložbe, ta tretji pa je pazil. Lepa vzgoja!

Nogo odbil je kočarski sin Alois Močnik v radgonski okolici v prepriču tovarišu Antonu Dvorskemu s težko železno palico.

Z nožem v trebuh sunil je viničarski sin Franc Huis iz Kozlavc pri Ljutomeru svojega tovariša Antona Matekoviča in ga težko ranil.

Iz podstrešja je padla 70-letna vdova Marija Kramberger iz radgonske okolice in se tako težko ranila, da je umrila.

Zblaznelega Andreja Trafetta, ki je iz nočišnice v Kranju pobegnil, so vjeli na Bregu pri Ptaju.

Mrtvo so našli v postelji deklo Ano Düschnner v Radgoni. Govori se, da se je revica zastrupila, ali dognamo to še ni.

Umrl je v Loki pri St. Janžu dr. polje naš vrlji somišlenik g. Franc Katz, posestnik in gostilničar. Poroča se nam, da je nesrečenega neki vojak z bajonetom sunil in tako težko ranil, da je umrl. Natančneje bodoemo poročali prihodnjič. Naj bode vrlemu poštenjaku domača zemljaka lahka!

Morilka. V Šoštanju je prišla te dni neka ženska k sodniji; roke, obraz in obleko je imela popolnoma s krvjo poškopljene. Povedala je, da je mater svojega lastnega moža umorila, če da ni pred njo miru imela. Žensko so takoj zaprli in so šli orozniki iskati. Našli so res 60 letno kočarico Marijo Ivančič v svoji koči v Zavodni ležati na tleh. Cela glava starke je bila s čevljami razbita, koža, z lasmi iz glave potegnena in po sobi raztresena. V groznih bolečinah je morala umreti. Morilka je znana pijačanka, ki je imela vedno z drugimi moškimi opraviti. Vsled tega je živila v prepriku.

Iz Koroškega.

Prijatelji na Koroškem! Delujte z vsemi močmi, da se edini slovensko pisani napredni list „Štajerc“ tudi po Koroškem čim bolj razširi. V novem letu se bodoemo še bolj ozirali na koroške razmere in bodoemo čim več mogoče gradiva iz Koroške prinašali. Ako ravno se je na Koroškem že mnogo za „Štajerca“ storilo, bi se dalo vendar še tisoče naročnikov pridobiti. Vpeljajte list tedaj v hiše napredno mislečih kmetov, obrtnikov in delavcev, vpeljajte list v gostilne, kjer zahajate. Tri krone na leto lahko vsakdo za svojo izobrazbo žrtvuje. Torej na delo!

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v občini Malinci, ki so se vršile preteki tork, so zmagali naprednjaki v vseh 3 razredih z veliko večino. Čast zavednim volilcem!

Šolske razmere v sv. Jakobu v Rožni dolini. „Frei Stimmen“ pišejo: Leta 1904 se je v sv. Jakobu po težkem 10 letnem boju ustavila utrakvistična šola; le-ta je zdaj zopet v še nevarnosti vsled slabotnega stališča vlade in šolskih oblasti naprom prvaško-klerikalni stranki pod vodstvom znanega župnika Ražuna. Kako visoko ceni tamšnjo prebivalstvo utrakvistično šolo in od nje podeljeni nemški poduk, dokazujo je številke. Vkljub najhujšim napadom nasprotnikov obiskovalo je v začetku l. 1908 štiri razredni utrakvistični oddelki 280, trirazredni slovenski oddelki pa le 141 otrok. Zdaj pa je prišla znana odločitev upravnega sodišča pred pretekli spomladji, iz katere si lahko vsakdo čita, kar hoče. Zdi se nam, da hočejo naše c. k. šolske oblasti to odločbo na ta način razpolmati, kajtor da bi se zahtevalo za sv. Jakob le eno šolo in sicer čisto slovensko, ker se je pri a zopetnem uresničenju utrakvistične šole nekaj napak zgodilo. Meniti bi bilo, da bode šolska oblast le te napake odstranila, ter da bode le utrakvistično šolo pred napadi obvarovala. Ali ne! Naši nasprotniki in njih pomočniki hočejo te napake le popraviti, da odstranijo utrakvistično šolo in jo nadomestijo z čisto slovensko. In naše c. k. šolske oblasti se nameravajo pridružiti tem zahtevam prvakov. Razmere v sv. Jakobu so se v toliko spremenile, da se je to poletje tam neko privatno šolsko poslopje sezidal. To poslopje je baje lastnina slovenskih klošterskih sester v Mariboru in zemljščice jih dala Ciril- in Metodova družba. To lepo poslopje, ki nosi napis „narodna šola“ in ki stoji le prazno, je vzel krajinški svet v sv. Jakobu in v najem in tam spravil svoje 3 slovenske razrede. Krajinški svet, v katerem komandira župnik Ražun, zahteval je nastavljenje slovenske nune kot pomožne učiteljice na tej šoli. Klerikalni okrajni šolski svet v Beljaku se je pridružil temu zahtevanju pod pogojem, da se zasiguri obstoj utrakvistične šole in da se nadomesti napis „narodna šola“ z „ljudsko šolo“. Kaj se je zgodilo? Nismo še zvedeli, je-li se je tem dve dni pogojoma ustreglo, ali slovenska nuna je zdaj resnično žena na javni šoli in nastavljen! To je prvi slučaj na Koroškem, da se rabi na javni, iz deželnih sredstev vzdržani šoli nuno. Ker je ta „sestra“ sedaj nastavljen le kot pomožna učiteljica, torej provizorično, je imel okrajni šolski svet v Beljaku formelno za to pravico. Ali zdaj se kažejo na tej šoli in sv. Jakobu prav čudne razmere. Župnik Ražun ima takšni vpliv, kakor da bi bil šolski direktor. Mnogi ljudi to tudi misli in smatrajo to šolo za „njegovo“ privatno šolo, za katero vedno feharti. Nekaj slučajev: Ražun se je podpisal v nekem naznanih v „Mira“ kot „vodstvo narodne šole“. Vpisavati je pustil v to šolo že 14 dni pred postavnim časom, da bi s tem otroke k sebi privabil. Obljubuje tudi prebivalstvu, da se bode v „njegov“ šoli več nemščine podučevalo nego v utrakvistični. Tudi drugače pride lažje do cilja, kakor dokazuje to slučaj z nuno. Medtem se je Ražunu posrečilo, da je spravil naprednega šolskega direktorja Krebitz iz sv. Jakoba. Njegov naslednik Gornik je naprednjak, vodja slovenskega oddelka učitelj Bürger pa je gotovo duševno orožje župnika za njegovo voljo. Vkljub vsej hujskaniji obsegata utrakvistična šola tudi v novem šolskem letu 251 učencev, medtem ko jih ima slovenska le 160. Zdaj se dela krajinški šolski svet v sv. Jakobu zopet Nemcem prijazen in je sklenil, da naj utrakvistična šola tudi zanaprej obstoji. Ali očividno je, da je to le manever, da se hoče stvar le zavleči, dokler ne bodejo prvaški denarji bogatejše tekli. Vprašamo: ali so naše šolske oblasti res že tako starikave in slabotne, da takih razmer ne opazujejo? Ali nimajo poguma, da zasigurijo utrakvistično šolo, katero si želi tudi pretežna večina Nemcem prijaznih Slovencev? Ali hočejo pomagati, da se z vstopom železnice čez Karavanke v naši deželi panslavistično trdnjava kot utrdba za bodočo jugoslovansko državo ustanovi? Ako se pomisliti, kako milostno so se obnašala naša sodišča v času velikih „računskih pomot“ v sv.

skobu, potem se čuti, da ypliva na šolska lastva tudi gotovi veter od „zgoraj“. Nezavojnost raste vsled tega dan za dnevom. V ratkem bodovali tudi o temu, kako se neki drugi slovenski šoli prav čudne razmere pi. Danes naj le opozarjamо napredno prebilstvo zgornje Rožne doline, da naj pove svoje ališče gledе šolske zadeve v sv. Jakobu. Že leti se je hotelo uresničiti gibanje za utrakvično šolo. Ali pustilo se je to, ker se je upalo, jo bode oblast sama varovala. To se pa ni zgodilo. Zato se mora voljo naprednega prebilstva odločno izreči in se bode to potem iču!

300 krov nagrade! Dne 5. novembra peljal je posestnik Andrej Koschat vulgo Jakob iz aplice na Drayi od sejma v Czakaturnu. V fariboru je opazil, da se mu je od neznanega zlonca televink prerzel in ukral denarnico z 600 K. Tatina se je izvršila ali pri blagajni štaciji ali pa med potjo. Kdor bi vedel kaj tatu, ki je morda zdaj v praznikih več deuria izdal, dobti 300 K nagrade.

Očetomorilec. L. 1903 so našli vžitkarja iho Pečenik v sv. Andreju v Labude mrtvoga hlevu v posodi za vodo ležati. Ker je bil mož jači udan, mislilo se je, da je padel sam v posodo. Ali orožniki so stvar strogo zasledovali. P. m., to je ob 5. obletnici zločina, je arcalo orožništvo sina umorjenega in njegovega apca. Obadava sta že priznala umor.

Boj s huzarji. V neki krčmi v Beljaku stal je hud preprič s civilisti in huzarji. Prišel stražnik, katerega je pa neki huzar s sabljami nato je policaj ustrelil in vojaka težko. Prišlo je še več stražnikov in razvili se je avcati boj s sabljami, pri katerem so bili vsi leženci ranjeni. Konečno je vojaška patrulja izarje aretilala.

Po svetu.

Najemnina na 1000 let. Občina Oderwitsko in graščak Glathe sta sklenila za 1.000 pogodbo, po kateri je prepustil graščak obnovno pravico proti enkratnemu odpalačilu 0 K in letni odškodnini 24 K.

50 oseb utočilo je na črnem morju. Vihar preobrnil turško barko in mornarji so vtonili.

Iz revščine se je poskusila kočarica Marija swald na Dunaju najprve vrat prerezati. Potem spila precej lugove esence in skočila iz 2. dstopja na dvorišče, kjer je težko ranjena ležala.

Pozor, rudarji na Nemškem! Kdor bi kaj del, kje se nahaja in živi rudar Filip oršek, okroglo 27 letni oženjeni mož iz bovelj, naj bi blagohotno to materi naznani. Oršek je bil do zadnjega časa v Neumühl am Hein, Lehrerstrasse 108. Nekaj mesecov sem dobiti nobenega odgovora več. Kdor bi kaj vedel, naj iz prijaznosti to njegovi starji materi ariji Goršek (Pettau, Steiermark, Bahnhofsgasse naznani. Hvala mu v naprej!

Morilec očeta in sester. V Meinzu umoril študent Racke svojega očeta in troje svojih brašenih sester. Vzrok groznega zločina je, da dobival od doma baje premožno denarja.

Velikanski potres v Italiji.

Iz spodnje Italije prihajajo grozovite vesti strašanskem potresu, ki je uničil celo rsto velikanskih mest in katerega tve to tisočerij ljudje. Potres je bil skoč ednak onemu iz leta 1783, v katerem je šlo čez 30.000 oseb svojo smrt. Cela spodnja alija je uničena. V naslednjem podamo glavne zojavke, ki so danes (30. decembra) došle:

Dunaj. Iz Rima se poroča, da so 2 trene krasnega mesta Messina uničeni. Ti očeri mrtvi ležijo pod razvalinami. Podrlo je tudi več vojašnic. Vse brzjavne linije so retrgane. Iz ječ so hoteli jetniki pobegniti, ali vojaštvu jih je zadržalo. Morje je izstopilo in ergo kakor hiše velike valove na mesto. Nečea je prišla tako hipomā, da se je moglo le malo oseb rešiti. Po potresu je nastopila težka evita.

Palermo. Neka iz Messine došla barka pripeljala 60 težko ranjenih oseb. Kvotor v lessini in njegovi sinovi so mrtvi, ravno tako efekt s svojo družino in poslanec Fulli. Škoda

v Reggio di Calabria in v Vila San Giovanni je velikanska. Iz Palerme prihajajo vojaki na pomoč.

Catania. Po poročilih iz Messine ubegljih oseb je mesto zdaj v plamenih. Več tisoč oseb je mrtvih. Tu-sem je dospel posebni vlak iz Messine, napoljen z ubeglimi ljudmi, ki so od strahu skoraj blazni. Hotel „Trinacia“ se je podrl in pokopal 90 potnikov ter vso osobje.

Rim. Poslanec de Felice je poslal vladni telegram, v katerem pravi, da je mesto Messina popolnoma uničeno. Število ubitih oseb znaša skoraj 13.000. Med mrtvimi se nahaja škof mesta Messina in general Casta. V Palmi je 500 mrtvih. Od 200 colninskih stražnikov se jih je rešilo le 41, od 280 železničarjev le 8. Vse vasi v okolici mesta so uničene. Kralj je odpotoval na lico mesta.

Rim. „Tribuna“ poroča, da je našlo pri potresu v celini pokrajini najmanje 75.000 oseb s svojo smrт.

Postava glede regulacije in odkupa gozdnih in pašnih služnosti.

(Konec.)

Tako je nastal od dejavnega zbora v letošnjem zasedanju sprejet osnutek postave »o novi vredtvit odkupu lesnih, pašnih in streljnih pravic in pravic za uporabo gozda, reguliranih v patentu, iz 5. junija 1853, drž. zak. štev. 130, kakor tudi varovanja pravic deležnih pri gozdih«.

Osnek obsega 42 §§ in lahko se reče o njem, da je kmetom prizajan. V prvem delu (§§ 2 do 9) obsega določbe, ki veljajo za nove regulacije. Te se morajo izvršiti na podlagi onih pravic do užitka, ki so se določile pri izvršitvi že večkrat omenjenega patentu iz leta 1853. Nova regulacija naj odpravi vse napake, ki obstajajo še iz leta 1853, naj uredi služnostno razmerje po današnjih potrebah upravičenca in obvezanca in zajamec pravico do užitka.

Ta nova regulacija naj obsega pri gozdnih služnostih: a) napovedbo kraja, kjer se dobivata les in strelja; b) čas napovedbe, nakaznice in odjemanja lesa in strelje; c) čas odjema; d) eventuelno natančno označbo množine in kakovosti odjemanih logarskih produktov in njihove cene, če se naj zanje plača.

Pri pašnih služnostih naj ta nova regulacija obsegata: a) nakaz pašnih prostorov sploh, kakor tudi za slučaj, če bi se pašna pravica onejila s pogozdovanjem; b) čas, označbo in naznanih zaprija paše; c) napajanje in preganjanje živine; d) čas paše, število in kakovost živine; e) napravo plotov in les; f) napravo vzdrževanje potov, hlevov, posušitev, vodotokov, krčevin, zboljšavo paše in dovoljevanje nastopov.

Pri logarskih pridelkih n. pr. lokalni komisar dovoli njih prodajo, oziroma da sme njih lastnik z njimi svobodno razpolagati.

Pri določanju kraja, kjer se naj vzameta les in strelja, predpisuje postava, da se naj lahko odvazata, pri nakazovanju paš pa, da se mora na njih lahko in nemoten pasti. Pravice do sekanja in izvajanja lesa, prevzemna in dobivanja strelje pa se naj spremenijo v oddajo lesa in strelje, tako da morajo obvezanci upravičenec les in streljo spraviti na določen kraj. Tudi je poskrbljeno za to, da se lahko les za kurjavo in strelje eventualno nadomestita s čim drugim.

Drugi del postave zadeva odkup in obsega 13 točk (§§ 10 do 22). Tukaj hočemo navesti iz njih samo najvažnejše določbe. Služnostne pravice se lahko za denar ali zemljo popolnoma ali deloma odstopijo, »če se s tem navadno gospodarstvo na obvezanem ali upravičenem posestvu ne spravi v nevarnost«, ali »če se ne oškodujejo s tem glavni deli dejavnosti kulture.« V denarju se naj reši le tedaj, če se potrebuje upravičenec ne dado pokriti na kak drug način. Pri odkupu pravice do užitka v denarju se naj računa po letnem dohodku, od katerega se odtegnejo stroški, ki so potrebni za dotični obrat. O tem se pogovore ali stranke med seboj ali pa se vzamejo lokalne povprečne cene zadnjih desetih let za podlago pri računu. V drugem slučaju določijo ceno izvedenici. Od letnega dohodka se odstejejo še eventuelno upravni stroški, ostanek se pomnoži s 25 in ta znesek tvori potem odkupnino.

Odkupnina se naloži od kompetentnih oblasti ali v državnih papirjih ali v popularno varnih vrednostnih papirjih štajerske dežele in lastnik sme dvigati samo obresti. Le če gre za dedičino, ki se naj izplača bratom ali sestram, za hipotekarne dolgove, ki so ob času odkupa že bili na upravičenem posestvu, amelijoracije, nakup in mobilij, se lahko dvigne ta glavnica.

Če se reši služnost z zemljoi, se vrednost določi ravno takor v prejšnjem slučaju. Paziti je treba samo na to, da se vrednost posestva, ki se odstopi, zaračuna po njegovi trajni vrednosti, to je sedanjih in oni, ki se še prizakuje. Pri tem se mora gledati tudi na to, da se posestva interesentov kolikor mogoče zaokrožijo.

Kako naj se varuje živino prehlada?

Da dobi živina katar in da se je poloti trganje, kriv je pri mehkužni živini večinoma

prehlad. Navadno se polotijo živine te bolezni, ako pride iz gorskega precej na mrzlo ali jo celo mrzla voda zmoči, posebno pa tedaj, ko je izpostavljen posamezni del života dalj časa prepihu, stoji v bližini mrzlih predmetov, če pije mrzlo vodo ali požre premrzlo klajo.

Ako je na onem mestu, ki je izpostavljen prehladi, tak organ, ki je občutljiv, zbole pri najmanjšem mrazu in na onem delu života se pojavijo znaki bolezni. Ako brodi na primer več konj, ko so se segreti po mrzli vodi, dobi eden teh revmatično trganje v nogah, drug bronhialni katar, tretji grizo, ali če stoji dalj časa na prepihu, eden koliko, drug nahod, tretji vnetje grla, četrти pa, ki je utren, ostane popolnoma zdrav.

Vselej ni mogoče preprečiti, da bi se živina ne prehladila, tako na primer, kadar jo zaloti nenadoma zelo mrzel veter ali dolgotrajna ploha. Sicer se pa lahko prepreči, da se živina ne prehladi, ali vsaj omogoči prehlad, ako so jo ogrne z gorko odoje, se jo spravi pod streho itd.

Pogostoma pa se prehladi živina v hlevu samen in preprečilo bi se to lahko marsikdaj. Če nima hlev dovolj in pravilnih odduškov, odpro se mnogokrat okna in vrata, ki si stope navskriž, da bi se odpravila soparica in smrad iz hleva in potem piha na gorko živino mrzel zunanjini zrak. Tak hlev ni za živino in zboleži mora v njem, če je še tako utrjena.

Kakor smo že omenili, gre se tu večinoma za delno ohlajenje telesa, kar se dogodi lahko na različne načine. Najslabše je za živino, ki ima stajo poleg kakih vrat, ki vodijo na prostoto ali poleg stene, kakor tudi, če stoji živina na neprimerem, mrzlem ali celo mokrem tlaku. Če žira biti staja za živino ob kaki steni, naj se dene ob zidu vsaj deske, slampate odoje ali pokrije zid s kakim drugim slabim prevordnikom toplotne, da se jo vsaj od te strani obvaruje mrzlotve. Mlada živina, teleta in jagnjeta, vležejo se najraje k zidu in tam se nalezejo bolezni, da jih trga po životu, jagnjeta ohrome itd. V takih pregrajah, v katerih je zaprta v hlevu mlada živina, naj se pokrije stene na vsak način z deskami, kajti prepreči se s tem tudi griza, ki se poloti mladine, ako liže zid. Mlada živina liže namreč posebno rada stene ali zid v hlevu, ker se nahaja na njem vedno nek puh, ki ni drugega nego apneni solitar. Solitar pa provzroča pri mladi živini drisko, ki provzroči, če se jo zanemarja, celo smrt.

Prej navedene bolezni se polotijo živine tudi tedaj, ko se ji pozimi premalo postelje. Tako štedenje ni na mestu, ker je živini na kvar. Če leži živina o toplem letnem času na golem tlaku ali tleh, se ji trebuje preveč shladiti in včasih tudi premoči, kar ji provzroči potem drisko in katar. Če tlak ni nepredire, je pod njim zemlja vedno mokra, vsled tega pa je tlak vedno mrzel, posebno pa pozimi. V takem slučaju, in pa kadar ni tlak gladek in raven, naj se močno nastilja, ker se strelja, ki je na temenem, prehitro umaze in premoči. Nekateri nastiljajo konjem le zvečer, po dnevu pa stojijo konji na golem tlaku. Pri konjih, ki delajo, je pa to napenačno, kajti ti potrebujejo po zaužitju krme počitka. Na trdem ali celo luknjestem tlaku se pa konj ne more odpočiti in to se pravi konje trpinčiti. Na vsak način naj se toraj živini pozimi nastilja bolj na debelo.

Da se živina tako brž ne prehladi, je najbolje, če se jo skuša utrditi uže v njeni mladosti. Živina, ki biva vedno v gorkem hlevu, se pomehkuži, zato je dobro, če se jo spusti vsak dan v kako ograjo na prostoto ali pa če se jo žene na pašo. Na prostoto pa naj se jo spušča tudi pozimi in sicer vsaj za nekaj ur. Mraz, pa tudi veter živini, ki je pod milim nebom, ne škoduje, ker obdaja njeno truplo od vseh strani enako gorak zrak. Živina, ki je pogostoma na prostem, ne občuti mraza tako, kakor ona, ki je večinoma zaprta v hlevu, pa tudi ne sili v hlev kakor poslednja. Če se hoče živino utrditi, ravna naj se pametno in previdno. Če je zunaj deževno in mrzlo vreme, naj se jo spravi pod streho, ker drugače, namesto da bi se utrdila, zbole in morda celo pogine.

„Kmet“.

Gospodarske.

Ako sadno drevje bujno raste, a nič ne obrodi, naj se skoplje pod njegovim kapom krog in

krog 60 cm globok jarek ter preseka vse korenine, ki se pri kopanju razkrijejo. Nato naj se dene v izkopan jarek kompost ali gnojna zemlja in ga zasuje z izmetano zemljijo. Ker ima drevo presekane korenine, ne dohaja več prejšnja množina soka, zato prtične nekako pesati in nastavlja mesto lesnih, cvetne mladike oziroma popke. Na mestu, kjer so bile prej korenine, katere dobe potem za razvoj cvetja odnosno sadja dovolj hrane v jarku.

Na kak način se da ohraniti zeleno ali celo do pozne spomladni? Ko nastopi mráz, naj se zeleno izkoplje, odbare najdebelše korenine in ji skrajša korenine na dva prsta ali kake 4 cm. Obere naj se tudi nekako zunanji listov, da ne bo prebohotna. Tako pripravljeno zeleno naj se nese potem v kak zavetin in suh prostor, jo tam razširi in pusti en dan, da se nekako osuši. Nato naj se napravi v bolj suhi in svetli kleti kakih 15 cm visoka lešica iz peska. V lešico naj se prisluje v vrste zeleno, sicer pa ne preveč na gostem. Dokler je zunaj mrzlo, pusti naj se okna zaprta, kadar pa postane toplejše, naj se okna odpro.

Kako se ima pripraviti korenstvo za krno? Sicer že živina peso, repo in korenje tudi, če ni razrezano, vendar je boljše, če se isto razreže in pomeša med drugo manj tečno krmo. Če se korenstvo razreže, ni se batiti, da bi pogolnila živina kar celo ali se pri tem morda celo zadavila, ker je nekako primorana prevezeti ga poprej. Razreže se ga lahko s skrivcem na tanjše in daljše razrezke, kdor ima pa več glav živine, stori najbolje, če si nabavi stroj za rezanje korenstva. Boljše je, ako se razreže korenstvo na večje kose, ker se majhni kosi laže pokvarijo. Razreže naj se vsakrat le toliko, kolikor se istega dne porabi, kajti razrezano korenstvo rado gnije v plesni in tako živini potem škoduje.

Stare, trivglate pile, iz najboljšega angleškega jekla, ki se rabijo za brušenje žag, se porabijo lahko za rezanje šip. Ako se tako pilo na gornjem koncu odlomi, postane tako ostra, da se reže z njim lahko steklo. Ko se obrabi ali postane topa, odlomi naj se jo v novič.

Kravo, ki brea, proda marsikater živinorejec v ceno, ker jo ne more tega odvaditi. Ako ni vime zateklo ali niso sesci ranjeni, je brcanje le grda razvada. Taki kravi naj se dene o molži v smrček ščipavka, po končani molži naj se ji ga pa odvzame. Ščipavka naj bo podobna oni, kakoršna je navadno na drogih, ki se rabijo zato, da se pejce bika iz hleva.

Starost ovac se spozna na zobe! Ovci zraste v prvem letu vseh 8 prednjih zob ali sekavcev. Ti zobe so manjši od poznejših in se zovejo tudi mlečniki, niso stalni, ampak izpadajo pologoma in na njihovem mestu zrasto drugi stalni zobe, ki so podobni lopaticam. V 2. letu izpadeta namreč oba na sredici celjusti in tam zraseta dva druga ali lopatice. V 3. letu izpadeta druga dva majhna in sicer na vsaki strani po eden in tam zraseta drugi dve lopatice, tako da ima ovca na sredici štiri lopatice in po dva mlečniki na vsaki strani. V 4. letu ima šest lopatic in še po en mlečnik na vsaki strani. V 5. letu ima osem lopatice, ki dorastejo v 6. letu polnoma in takrat doraste tudi ovca.

Za senco pri gnojnikih najbolj pripravna so taka drevina, ki podnešo mnogo gnoja, rasto hitro, napravijo veliko in košato krono in ozelenje zgodaj spomladni. Tako drevo je navadna in srebrna topol. Slednja ne ozeleni sicer prav zgodaj, prenese pa mnogo gnoja. Ako je gnojnik obzidan, vsaki naj se dreseta $1\frac{1}{2}$ –2 m od zida, ker drugače prodrejo korenine prehitro skozi zid in ga porušijo. Če gnojnik ni obzidan, naj se dene na ono stran lame, ki je proti gnojniku, par starih desk pokonci, da ne bodo silile korenine v gnojni kup. Za sajenje krog gnojniki je dobra tudi širokolistna lipa, divji kostanj, oreh in murva. Murva ima pred drugimi to prednost, da se da izgojiti tudi na latnik in daje mnogo listja, ki se v jeseni osmuka, posuši in kuba potem za presiče. Smukati pa se ga mora za kakim dežjem, ker drugače je preveč pršašno.

Krtico se prežene in pokonča najlaže z ogljenčevim žveplecem. Napravi naj se kepa iz navadnega sivega pivnika polje z ogljenčevim žveplecem, dene v luknji krtiča in potisne s kakim kolcem kolikor mogoče globoko v rov. Nato naj se vsuji na luknjo lopata zemlje, ter jo močno shodi z nogami. Ogljenčev žvepec, ki je tako hlapen, se vrne po rovu in pomori ali vsaj prežene krtice, ki se nahajajo v istem. Ko se to dela, je treba paziti, da ne pride v bližino ogenj, da celo smodke in pipe ni smeti prizigati, ker se ogljenčev žvepec na hip uge. Ako ostane po dovršenem delu kaj tekočine, naj se jo ne nosi domov, ampak zlije naj se v kako luknjo v zemlji in zasuji z zemljijo.

Čilski solitar se lahko meša s superfosfatom in z vsakim takim gnojilom, katero nima v sebi snovi, ki bi vplivala razkrojevalno nanj. Meša se ga toraj lahko s Tomaževim žlindrom, ker se nahaja v solitru dušec v taki obliki, da ga žlindra ne more pregnati. Nasprotno se pa ne sme mešati žveplenje kislega amonijaka s Tomaževim žlindrom, ker se nahaja v poslednji tudi nespojeno apno, ki izžene del amonjakovega dušca.

Davica pri preščih! To bolezen dobe prešči, ako se prehlade. Prehlade se najlaže, ako so vroči in pijejo mrzlo vodo ali zlezejo vroči v premrzo vodo. Prešči, katerih se je lotila ta bolezen, držo glavo scela, hlipajo, so hripavi, kašljajo, požirajo težko, ter se včasih celo zaduše. Trese jih mrzlica, zakopajo se v stelo in žroj prav malo. Ko zbole, naj se jim vrže v obledo 30 do 40 gramov glauberjeve soli. Vrat naj se jim namaže vsak dan večkrat z zmijejo obstoječo iz 2 delov olja in 1 dela salmijakovca. Navadno ozdravijo v 6–8 dneh.

Plemenskemu biku naj se ne poklada nikdar pretečna krma. Daje naj se mu le dobro seno in oves, nikar pa ne močnate oblide. Če ga ni mogoče gnati poleti na pašo, pomeša naj se mu med seno svezo deteljo ali travo. Poklada naj se mu obnenem nekoliko tečne klaje in sicer je najbolje, če se pomeša med rezanicu suh ali pa namočen oves. Kakor se ne sme dajati biku pretečne klaje, tako se mu ne sme dajati tudi take, ki bi ga preveč razburila, kakor je n. pr. rž.

Da se purani opitajo, zadostuje, da se jih zapre v kak ograjen prostor in jim daje otroke ali turščino moko, zameseno z vodo, kuhan in zmečkan krompir in turščico. Še hitrejše se opitajo, ako se jih stopa s cmoki in orehi. Vzame se vsakega posameznega purana med noge, napravi cmok iz otrobov, moke ali kuhanega krompirja, odpre puranu kljun in potisne cmok za cmokom v goltanec, dokler ni gožun poln. Po vsakem cmoku naj se nekoliko počaka, da ga žival požre. Dvakrat ali trikrat na dan naj se mu potisne v goltanec tudi nekaj orehov, tako kakor cmoke. Ko se mu potisne oreh v goltanec, treba je po goltancu nekoliko pogladiti z roko, da gre oreh laže v gožun. Dasiravno so orehi

tri, omehčajo se v gožunu in zginejo iz n. 15–20 minutah.

Ako trava na pašnikih slabu raste, naj se pašnik s Tomaževim žlindrom in kajitonem. Če pa mestih usija ali se zgubila, naj se ona mesta povlečejo z brano in obsejajo nato s travnim semenom. Ni ravno neobhodno potrebno, da se travno semeno ampak zadošča, da se senene pleve, ki izvirajo obreka sena, preseje na reti ali resetu in poseje on je padlo skozi rešeto. Po onih mestih, kjer se je pozgubila ali jo dušiti tam rastoči plevel, naj se vvec, nekoliko čilskega solitra ali po polje nekoliko griza. Po čilskem solitru in gnojnici trava bujno raste, prilepel in ga zadusi. Če se tako ravna, zboljša se v malo leth.

Loterijske številke.

Gradec, dne 24. decembra: 17, 49, 4, 87
Trst, dne 19. decembra: 8, 27, 73, 83 glo,

Ob novem letu

ko nočete kuhati mesa v juhi, vam ni treba primanjkovati goveje juhe; kajti **MAGGI**'jeve kocke za juho po 6 vinarjev dajo takoj — samo z vrelo vodo polite — gotovo govejo juho, ki je doma skuhan popolnoma ednaka. Ali pazite natanko na ime **MAGGI** in na varstveno znamko (kriznata zvezda). Kocke brez teh znamenjav niso **MAGGI**'jeve.

222222222222
Hans Wouk
veletrgovina z mešanim blagom

• v Poličanah •
želi vsem svojim priateljem in znancem obilo
sreča

v novem letu!
222222222222

Josef Presker
trgovina z mešanim blagom in z deželnimi produkti
v Zrečah pri Konjicah
vošči svojim zvestim odjemalcem
srečno novo leto!

Išče se
oženjeni konjski hlapec
ali pa majerski ljudje h konjami. Več se izve
iz prijaznosti v žganjetova preje Kaiser v Ptuju.

Razpisuje se služba
občinskega redarja

v Tržiču (Neumarktl) na Gorenjskem. — Plača na leto 1000 K. in uradna obleka. Redar mora biti več nemškega in slovenskega jezika. Nastop službe lahko takoj, želi se čimprej. Prošnje naj se vlože pri podpisanim županstvu. **Zadnji rok 10. januar 1909.**

Županstvo Tržič na Gorenjskem,
dne 24. decembra 1908.

K. B. Mally, župan.

Max Böhnel, Dunaj
IV. Margaretenstrasse 27/27
urar, sodn. zapis. cenilnik in strekovni
Katalog s 5000 slikami zastonj in
štine prosti.
Išče se
za takojšnji vstop
zanesljivi hlapci
k 2 pridnama žrebcom. Josef Krassnica
P. Weizeldorf na Koroškem.

Srčna voščila za novo leto
vsem svojim odjemalcem želi
Johann Kos
potovec, Celje na kolodvorskem trgu (Bahnhofstr.)

Razglas.

Štajerski deželni odbor je sklenil, da v svrhu temeljite izobrazbe viničarjev v amerikanski trnsi kulturi in v delili sadno-drevesne šole ter v uresničenju sado-nosnikov v ravnanju z njimi prirediti tudi leta 1909 po eni stalni viničarski tečaj in sicer na:

1. deželni sadarski in vinogradniški šoli v Mariboru;
 2. deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Leibnici;
 3. deželni viničarski šoli v Ljutomeru;
 4. deželni viničarski šoli v Zgornji Radgoni;
 5. deželni centralni trnsi šoli v Skalici pri Konjicah.
- Ti tečaji pričnejo s 15. februarjem in končajo s 1. decembrom 1909.

V Mariboru	se bode	14
" Ljutomeru	" "	12
" Zgornji Radgoni	" "	16
" Leibnici	" "	24 in
" Skalici pri Konjicah	" "	12

sinov posestnikov in viničarjev sprejelo.

Le-ti dobijo na imenovanih zavodih prosto stanovanje, polno hrano, poleg tega pa mesečne plače 8 kron.

Izobrazba v teh tečajih je v prvi vrsti praktična in le v toliko tudi teoretična, v kolikor je to za predstavljence in samostojne viničarje neobhodno potrebno.

Po končanem tečaju dobi vsak udeleženec spričevalo o svoji porabljivosti.

Za sprejem v enega teh tečajev vposlati imajo udeleženci svoje koleka proste prošnje do najkasnejše 10. januarja 1909 in sicer deželnemu odboru.

V tej prošnji je izrecno opomniti, na kateri preje omenjenih viničarskih šol želi prosilec vstopiti in je prošnja priložiti:

1. dokaz o dokončanem 16. letu življenja;
2. pravnostno spričevalo, katero mora biti od župniškega urada potrjeno;
3. Zdravniško spričevalo, da ne trpi prosilec na nobeni naležljivi bolezni;
4. odpustno spričevalo iz ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilci zavezati, da ostanejo neprehnomi od 15. februarja do 1. decembra 1909 v tečaju in da se bodo pokorili vsem v svrhu izobrazbe podanim naredbam deželnih strokovnih organov.

Gradec, 24. decembra 1908.

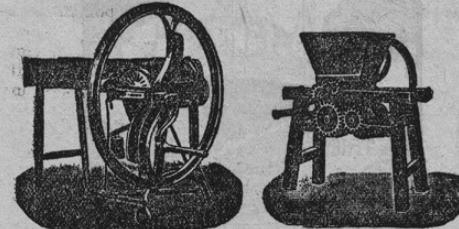
Učenci

1. kolarski, 1 kovački in 1 sedlarski ter lakirski se sprememo s 1. januarjem 1909 v fabriki vozov g. **Franc Pergler, Maribor,** Mühlgasse 44.

Fabrika kmetskih in vinogradniških mašin

Jos. Dangl's nasled. v Gleisdorfu
(Štajersko)

priporoča najnovješe vitale mlatilne stroje, stroje za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, rebler za koruzo, sesalnice za gnojnice, trijerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Handschlepp- und Pferdeheuerchen) za mrvo obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najnovješe gleisdorfske sadne mline v kamenitih valčkih zacinacne, hidravlične preše, preše za sadje in vino. (Orig. Oberdruck Differenzial Hebelpresswerke) patent "Düchscher", dajo največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleške nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancijo. — Cenik zastonj in franko.

Učenka

Pohištva!
veliki zalogi, kakor tudi
stolice, divani, otreče pohištva,
posteljne vloge, podlavnike itd. po najnižji
ceni, tudi na obroke, pripometa
P. Srebre v Mariboru,
getthofsova cesta 23. 642

Viničar

3. dežavskimi močmi, ki so
možni delati nove nasade, se
rejme. Naslov pri upravi
"Štajerca". 818

**Pridni
pekovski učenec**
sprejem na tri leta v učenje
zelo dobro hranilo in tudi
čokoladico dobiva pri meni. Joh.
fer, pekarja, Mürzzuschlag
(Obersteier). 822

Kupil sem
4.000 ur - budilnic
od faltne firme; preje K 4—
zad K 240 komad s 3 letno
garancijo. Poslje po naprej-
plačilu (tudi marke) Max Böhmel
Dunaj IV. Margaretenstrasse
štev. 27/27. 752

Neki rokodelc
(kevaski) želi prijeti v delo
pri kakem veleposestniku na
deželi. Več se potuje pismeno
govorovi. Nastov pove uredništvo
toga lista. 10

Priprócam najboljše izdelane
harmonike,
zelo glasne in močno narejene.
Delavnicu imam že zmizal tam
kot je bila. Frane Bogšek, na
Bregu pri Ptiju, Štajersko. 1

Posestvo

veliko, lepo, krasna lega, pri
glavni cesti, 1 uro od mesta,
na prodaj. Hosta in fundus,
vse v prav dobrem stanu.
Vpraša se pod "Progo gemist
verpin. Nr. 11", poste restante
Celje. 804

Kupil sem

4.000 ur - budilnic

od faltne firme; preje K 4—

zad K 240 komad s 3 letno

garancijo. Poslje po naprej-

plačilu (tudi marke) Max Böhmel

Dunaj IV. Margaretenstrasse

štev. 27/27. 752

Od stajerskega deželnega odbora.

V ptujskem mestnem sopar-
nem kopališču

dobjijo edsihamal kopele s hiaponom po sleden-
ju: 1. ura popoldan in vsake nedelje in vsak praznik
ur predpoldan za 60 vin. (30 kraj-
carjev.) 376

**Vedstvo ptujskega mestnega kopališča (Pettauer
Badeanstalt).**

Čevlje!

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih obuval, kakor
moških, ženskih in otročjih čevljel domačega in
tovarniškega dela po vsakovrstni ceni. Vse to se dobi in
kupi pri gospodu **Ivan Berna,** Gospodska ulica št. 6
v Celju. 408

gostilna z posestvom

Koroškom pri farni cerkvi ob železniški postaji ter
tudi zeleni premogok, oddajeno samo 2 postaji
Celovca. Hiša je ednonadstropna poleg je naravnata
ostorna skalna klet, kar bi bilo zelo pripravno za
čejega vinogradnika ali vinskega trgovca. Kupci naj se
agovljijo obrniti na upravnino "Štajerca" v Ptiju.

Lepo posestvo

prodaja, 1 uro od Maribora, obstoji iz 4 stanovalnih hiš, 4 gosp.
a drugih hiš, 3 oralni vinograda, 12 oralov izpršenega gozda, drugo
donostirski travniki in polja, na lepi cesti, lahki dovoz, z živino
K 7-od, z moštom in krmom; cenilna vrednost 40.000 K. Polovica
leko ostanje. Vpraša se pri g. Georg Landler, Maribor, Kärntner-
straße Nr. 6. 819

Prilični nakup!

ostilna s prenočišči „Elefant“ v Ptiju,
stoeče iz 14 sob za tuje, 1 velike
amerikanske ledene kleti, hlev za konje
svinje, se takoj iz proste roke za
3.000 K proda. Naplaček (Anzahlung)
1.000 K. Prevzame se lahko s 15. pro-
migcem 1909. Več se izve pri lastniku
g. R. Wratschko,
štacunar v Ptiju.

Gospa Maria Weiss roj. Wisiak daje v svojem lastnem kakor tudi v
imenu družin Wisiak in Zelenka vsem sočutnim prijateljem in znancem glo-
boko žalostna na znanje, da je nepričakovano prominul njen iskreno ljubljeni,
nepozabljeni soprog odn. zet, svak in stric, gospod

ALOIS WEISS

bivši mesarski mojster, restavrater in hišni posestnik,

kateri je v četrtek, dne 24. decembra 1908 ob 1/2. uri zjutraj po dalji bolezni,
obskrbljen s sv. sakramenti za umirajoče, v 49. letu svojega življenja mirno in
Bogu vdano umrl.

Zemeljski ostanki dragega pokojnika so se v petek, 25. p. m. ob 1/3. uri
popoldne v hiši žalosti, Burgplatz št. 1, slovesno blagoslovili in na mestnem po-
kopališču v družinskem grobu k zadnjemu počitku pokopali.

Sv. rekviem se je čital dne 28. dec. ob 9. uri v stolni in mestni farni cerkvi.

Maribor, 24. decembra 1908.

Min in kovačica z gostilno

in malim gospodarstvom v trgu Vuzenice (Saldenhofen) se po ceni proda. Cena 15.000 K. Vpraša se pri g. Essig v Vuzenici (Saldenhofen).

807

STADT

BURG

STADT

Ceno parje za postelj

ena kila sivega, šisanega K 2—, na pol belega K 2:80, belega K 4—, prima mehke K 6—, visoko prima, najboljša vrsta K 8—, peresje (daumen) sivo K 6—, belo K 10—, od 5 kil naprej franko!

Gotove postelje

iz lesnega, rdeče, plave, rumeno ali belega inleta (Nanking), ena tuhna, velikost 170×16 cm., z 2 glavnima blazinoma, 80×80 cm., dobro napolnjene, z novim, sivim, čistim, kreplkim in trajnim perjem K 16—. Napol-danine K 20—, dane K 24—, tuhna sama K 12—, 14—, 16—, glavne blazine K 3—, 2:50, 4—, posije po povzetju, zavoj gratis, od K 10— naprej franko! 728

Max Berger, Deschenitz št. 229, Böhmerwala.
Kar ne dopade, denar nazaj ali izmenjava. Cenik zastonj in franko.

Potniki v Ameriko
Kateri delijo dobre po ceni in
zanesljivo potekali naj se obrnejo
Simona Kmetetza
v Ljubljani Klostrovške ulice 26.
Klosterška Pejasnila dajo se brezplačno.

Bukovi les v polenih,

nekaj vagonov od Saldenhofna proda 790
Franz Cleinschich, Tivmberg na Koroškem.

5000 ur zastonj

katalog pošljem vsakomur brez plačila zastonj
in prosti.

Rosk. pat. 5— kron 5— Budilnica 2:40 J. budilnico 6— Ura na perni
Srb. Rosk. 6— Budilnica 2:40 Svetla cifre 8— Schlager 8— del 70 cm. 7—
Zel. b. Ros. 7— Stolp. zvon 5— Godba 10— Stolp. zvon 9—
Srb. dvojni kuhinj. ura 8— 6 valčkov 12— Z budilnico 10—
mantelj 8— Z godbo 12—

Original Omega, Schaffhausen, Glashütte, Heliös, Amalfa, c. k.
izkušeno, od K 13—; srebrno in zlato blago po originalnih
fabriških cenah. 3 leta garancija. Izmenjava ali denar nazaj.

Max Böhnle, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27 v lastni hiši.
Zapršenih cestitelj in strokovnjak. Največje in najstarejše
tvorka. Osnovana 1. 1840.
5000 slik-katalog zastonj in poštne proste. 694

Občinska hranilnica (sparkasa) v Ormužu

Osnovana 1. 1879

Poštno hranilnični
konto št. 832036

prevzame

vsak dan vloge, kapitalizira nedvignene obresti
polletno in plačuje rentni davek iz lastnega.
Dovoljuje posojila na zemljišča, poslopja, menice
(Wechsel) in vrednostne papirje pod najugodnej-
šimi pogoji in zmerni obrestni meri ter daje
vsakega dopoludne radovoljno in brezplačno po-
jasnila v vseh sparkase se tikočih zadavah.

778 Ravnateljstvo.

Deset zapovedi za kmetovalca

lepo tiskane se zastonj dobijo pisemo s prosti poštino
pod naslovom: **Ubald pl. Trnkoczy**, apotekar v
Ljubljani, Kranjska, Avstrija. 435

Budilnica s stolpovim zvonjenjem K 6:50

z zvonovi kakor v stolpu

I-a kvalitati, 3 oteži, bira cele in polovične ure, budi z močno glavnim stolpovim zvonom, cifernicu ki sveti po noči, lepo polirano okvirje, meri 30 cm.

= K 6:50 =

3 leta garancija. Pošljatev po povzetju.

Max Böhnle, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27.

Katalog s 5000 slikami zastonj in po-
štne proste. 690

„Triumpf“

Bréz konkurenč!

Ni bazarsko blago!

Najvišje odlikovanje: Odlikovana z veliko
zlatu medailo, s častnim krizem, Dunaj 1904.

3 mesece za 1 krono.

Povsod luč

samo znova popravljeno, edino res rabljivo in
zanesljivo električno žepno lampo, znama
„Triumpf“, kajti mi garanfiramo, da zamorete
svetiti s to lampo, katero napolnите le enkrat,
pri vsakodnevni kratki rabi skozi 3 mesece.

Tisočkrat najboljše dokazano. Ni igrača ali krama brez
vrednosti kakor podobno fabrikati. 707

Absolutno brez nevarnosti se lahko in brez težave v
zepu nosi.

Neodvisna od veta in vremena. Se lahko rabi; baterija
se da izmenjati.

Nedoseženi efekt svetlobe! Najdaljše trajanje!

Cena ene kompletne lampe K 3—
3 komadi K 8:10

Z povečevalno lino 1 komad K 4—

3 komadi K 10:80

Dvojno-močne nadomestne baterije komad K 1—

Z trajnim (Stell-) kontakton (obe roki prosti) kom, K 4— in K 5—

Z prizpare za obesiti in trajnim kontaktom posebno praktično komad K 5— in K 6—

Edina razposiljatev proti povzetju samo po

,Export-Union“ Abt. 92, Dunaj 55.

Popolni cenik tudi vseh drugih ednakib predmetov zastonj in franko.

Pravo domače platno

za rjuhe in obleko priporoča vedno v veliki za-
logi trgovina

Brata Slawitsch v Ptiju
(pri mostu Wagplatz).

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptiju
zraven klalnice in plinarke hiša postavljena je
nova parna žaga vsakemu v porabo.

Vsekemu se les hodi, itd. po zahtevi takej raz-
lage. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in
spahati i. t. d.

55

Hranilnica (Sparkassa) vlad. državnega mest Ptuj

Vstanovljena
leta

1862.

Čekovnemu ra-
čunu št. 808051
pri c. kr. po-
sto-hranilničnem
uradu.

Mestni de-
narni zavod.

priporoča se glede vsa-

kega med hranilnične zadeve spada-

jočega, posredovanja, istotako tudi za posredo-

vanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno

vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Tovarna za poljedelske stroje C. Prosch-a v Celju

priporoča izbo
vitale (G
mlatilni
za najnovejšim
(lagerji) lahko
Dalje stroje za
nico delati, trij
mline za Š
Kupcu se postavi vsa
njegovo zelenčino pe
zanne prosti. Prodaja
obroke, ceniki se po
stnine prosti in

782 Lastna zaloga v Mariboru v Viktringho

Varstvena marka „Anker“
Liniment Caspici comp.
nadomestno za
anker-pain-expeller

je znano kot odpeljajoče, izvrstno in boljšine odstrani
sredstvo pri prehlajenju itd. Dobri se v vseh apotekah po
1:40 in K 2—. Pri nakupu tega priljubljenega doma
sredstva naj se pazi na originalno steklenico v skali
našo varstveno znakmo „Anker“, potem se dobri
to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“
v Pragi, Elisabetstr. št. 5 nov.
Razposilja se vsak dan. 630

Vzdržanje zdravega
želodca

temelji v glavnem v vzdržjanju pospeševanju, in ure-
vanju prebavljanju ter odstranjanju ne-prjetnega z
mašenji (Stuhlerverstopfung). Dobro, iz zdravilnih z
lenjav pripravljeno, apetit in prebavljanju, pospešuje
stvo, ki odzrani zraste posledice rezennosti, načrt
je, prehlajenje, zamršenje, sestava preoblačne kislino
„Sodbenina“, napenjanje itd. in krčne boljšine odstra-
njanja dr. Rosa balsam za želodec iz apo-
teke B. Fragner v Pragi.

Svariš! Vsi deli zavika nosijo po-
stavno depozirano varstveno
marko.

Glavni depot: Apoteka
B. FRAGNER, e kr. dvorni literari
„zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinseite 203 kot Nerad-
ka. Poštna posiljatev vsak dan. 630
I celo steklenica 2 K, 1/4 stekl. 1 K. Po posti proti na
posiljatev K 1:50 se 1 malo steklenico, K 2:80
pa 1 veliko steklenico, K 4:70 2 veliki, K 8—
4 velike, K 22— 14 velikih steklesnic franko
vseh stacionov Avstro-Ogrske posila. Depoti
v apotekah avstrijskih.

Predno — prosite za osebno, hipotekarno ali real-

posojil
zahtevajte brezplačni prospekt

Meller L. Egyed, Budapest
XI. Lónyal-utca 7. — Telefon interurban 46

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i

8 s s s g ē i